

Güneşin Doğmadığı Yere

– Ahmet Erbey · 23 Şubat 2012

Serseri bir fırtınada kapıldım rüzgârına
Sıcaklığında nem oldum.
Gittin. Üşüdüm; yağmur oldum düştüm ayakuçlarına.

Hiç anımsamadığım hayalleri peştamal etmiştim yüreğime,
Küs sancılarda ağlarken nefesim,
Bırak kınasız kalsın şimdi ellerim...
Ey! Yar,
Gitmişken almayı unutma bendeki seni,
Zaten yarım yamalak hayat sürmüyor namlu ucunda
Bir elim deklanşörde,
Bir elim yitirdiğime inanamadığım evvelimde...

Şimdi sıra sıra dizelse de önüme peri masalları
Düşte gördüğüm yalanlardan ibaret aşk'la sevişmelerim.
Kâh ağlarım cellâdım olursun,
Boynuma geçirir ipini sensizlik
Kâh yanarım kıyametim olur bunca ağrı bunca hiçsizlik...

Adını sevgi diye yazmışken derinliklerine yüreğimin
Kaç takvim yapraklarında sakladım seni
Kaç metropollerde adını yazdım
Kaç yürek emeğine sığdırdım seni...
Ah benim hep düş yanım
İç kanamalarım,
Sensizlik bunalımlarımla aynı safhada
Bulanık akıyor göz yağmurlarım...

Şimdi finalini oynuyorum hayat senaryosunun
Tıka basa doldurup valizimi,
Takıp ardıma senli bütün benlerimi
Güneşin doğmadığı yere...